

[P. Christensen.]

lag for Importtallet i Stedet for 1931. Thi det er jo rigtigt, som det ogsaa siges i det andet høje Tings Udvalgsbetænkning, at Aaret 1931 efterhaanden ligger noget paa Afstand, og at der maa være nogen Bevægelsesfrihed med Hensyn til at komme i Betragtning ved Beregningen af Importtallet. Samtidig vil jeg udtale min Glæde over den Ændring, der er foretaget med Hensyn til, at Ministeren kan anmode enkelte andre Organisationer om at være medvirkende ved Administrationen af Valutakontorets Virksomhed. Det er et naturligt Ønske, som imødekommes her, og jeg ser med Glæde, at man tager Hensyn til det.

I øvrigt anbefaler jeg Lovforslaget til hurtig Behandling i det høje Ting og til Vedtagelse i uforandret Skikkelse.

Hendriksen: Da jeg i December Maaned i Fjor paa mit Partis Vegne fra denne Talerstol anbefalede Tingets ærede Medlemmer at stemme for det dengang fremsatte Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta, fremhævede jeg ikke en, men flere Gange i mine Indlæg, at mit Parti rent principielt var Modstander af en Ordning som den foreslaaede, og at vi maatte fastholde, at de Foranstaltninger, som dengang agtedes gennemført, kun kunde være og kun maatte være af rent midlertidig Karakter, og jeg understregede i denne Forbindelse, at vi ikke ønskede at medvirke til Gennemførelsen af nogen permanent Valutalov. Naturligvis erkendte jeg samtidig, at visse Foranstaltninger, saaledes som Forholdene formede sig rundt i Verden, var nødvendige baade til Værn for den danske Valuta og ikke mindst til Værn for den danske Beskæftigelse.

Saa tidligt som i 1922 er mit Parti gaaet ind for en aktiv Handelspolitik. Vi har hævdet Nødvendigheden af Toldforanstaltninger i Beskyttelsesøjemed, og vi har Gang paa Gang i de forløbne 10—12 Aar hævdet Nødvendigheden af at gennemføre en virkelig aktiv Handelspolitik. Saa sent som i Fjor under Valutadebatten pegede jeg paa, at det var nødvendigt at anlægge ganske andre handelspolitiske Synspunkter end de Synspunkter, den høje Regering hidtil havde anlagt. Jeg krævede i Forbindelse hermed Nedsættelse af et Udvalg til Behandling af Spørgsmaalet om Danmarks fremtidige Handels- og Traktatpolitik. Den daværende Handelsminister, nuværende Folketingsmand Hauge, lovede under Debatten, at et saadant Ud-

valg vilde blive nedsat snarest muligt, men dette er ikke sket; og selv om jeg naturligvis ikke kan gøre den højtærede Handelsminister ansvarlig herfor, finder jeg det naturligt under denne Debat at pege paa det Løfte, som ikke er blevet opfyldt.

Det nugældende System paa Valutaomraadet lader sig ikke opretholde i det lange Løb. Det bærer Spirerne til Opløsning i sig selv, og jeg beklager dybt, at den høje Regering ikke har benyttet de 12 Maaneder, der er henrundet, siden vi sidste Gang beskæftigede os med dette Spørgsmaal, til at søge at finde andre Udveje. Saadanne Udveje kan jo findes. Selv socialdemokratiske Nationaløkonomer med Navn har erkendt, at en Ordning af den Karakter, der her er Tale om, er utilfredsstillende, og peget paa Muligheden af at finde andre Veje, men fra den høje Regerings Side har man intet foretaget sig. Man kommer nu til den høje Rigsdag med et Valutaforslag, der i endnu højere Grad end den nuværende Lov lægger Erhvervene i Spændetrøje. Tror virkelig den høje Regering, at disse Forhold kan fortsættes fremover? Det er jo ikke alene Handelen, Valutarestriktionerne gaar ud over, og som rammes forfærdende haardt, men ogsaa Industrien.

Hvad Handelen angaar, vil jeg gerne i Anledning af de Bemærkninger, det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Christensen) fremsatte, ganske vist i en Replik til det ærede 3die tingvalgte Medlem (Villemoes), have Lov til ganske kort at sige, at det ærede Medlem tager fejl, naar han tror, at Handelen ikke i udstrakt Grad rammes af de Restriktioner, Valutaloven er Udtryk for. Det er Handelen som Helhed, der rammes, ogsaa Detailhandelen, selv om naturligvis Importørerne er dem, der først og fremmest rammes deraf. Man har ikke Lov til at sige, at Handelen som Helhed ikke rammes af disse Bestemmelser, der i Øjeblikket er gældende, og som agtes gennemført ogsaa for de kommende to Aars Vedkommende. Men, som sagt, ogsaa Industrien rammes haardt af Forslagets Bestemmelser og af den nugældende Lov. Gang paa Gang har Pressen, navnlig i de sidste Maaneder, bragt Meddelelser om, at snart dette, snart hint industrielle Foretagende enten havde lukket eller var i Færd med det, grundet paa manglende Valutabevilling til Indførsel af Raastoffer. Industriraadets Formand fremhæver i sin Skrivelse til Folketingsudvalget, dateret den 30. September i Aar og aftrykt i Folketingsbetænkningen som Bilag 14, dette Forhold, idet han skriver: